

189) Post 35. Udvalget er enig i, at et nyt Bagerfartøj maa anses nødvendigt i den nærmeste Fremtid, men man formener, at Bevillingen dertil kunde fordeles paa 2 Finantsaar og foreslaar derfor Summen, 198,000 Kroner, nedsat til 100,000 Kroner.

190) Post 39. Udvalgets Flertal kan ikke gaa ind paa den foreslaaede Forhøielse af Lønningstilslaget, men maa med Hensyn til Størrelsen af de Lønninger, som skulle have Tillæg, tilraade ikke at gaa over den Grændse, der er fastsat for indeværende Finantsaar. Dog forbeholder man sig at foreslaa rettet en mindre Uregelmæssighed i de nugældende Regler, ifølge hvilken Personer paa 4,000 Kr. fik med Tillæg ialt 4,400 Kr., medens enkelte Personer staa paa Lønninger mellem 4,000 Kr. og 4,400 Kr. uden at faae Tillæg. Med Hensyn til dette Punkt har Udvalget paa givne Foranledning fra Finantsministeren modtaget følgende Skrivelse af 1ste Februar 1876:

„I Anledning af, at det ærede Udvalg i behagelig Skrivelse af 29de f. M. har udbedt sig Dplysninger om, hvor mange og hvilke Embeds- og Bestillingsmænd der den 1ste April 1876 ville oppebære Lønninger mellem 4,000 Kr. og 4,400 Kr., Dyrtidstilslaget ikke medregnet, skal Finantsministeriet under Hensyn til, at det fornødne Materiale til Forespørgslenes Beparelse ikke foreligger samlet, ikke udlade herved at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa de Dplysninger om Lønningsforholdene, der findes trykte som Bilag C. til 3die Behandling af Finantslovsforslaget for 1873—74, hvilke muligens turde give tilstrækkeligt Materiale med Hensyn til det af Udvalget tilføjede Diemed, idet man dog skal bemærke, at de paa dette Sted givne Dplysninger, der vise, at det samlede Antal Lønninger mellem 2000 Rd. og 2199 Rd. udgjorde 40, vel ikke paa Grund af den siden deres Fremkomst forløbne Tid ville give en i Detaillen nøiagtig Fremstilling af de omspurgte Forhold til 1ste April 1876, ligesom at den benyttede Gruppering ikke fuldstændig falder sammen med den i fornævnte Skrivelse ønskede. Paa den anden Side tror man heller ikke at burde lade ubemærket, at en Opgivelse som den af Udvalget begjærte af Lønningsforholdene til en vis givne Tid kun for en forholdsvis kort Tid vil give et nøiagtigt Billede, idet Lønningerne stadig ere undergivne Forandringer, og saaledes de givne Dplysninger inden føie Tid ikke længer ville være stemmende med de virkelige Forhold.

Idet Finantsministeriet saaledes for ikke at opholde Sagen har troet i det Mindste forelsbig at kunne indskrænke sig til ovenstaaende Bemærkninger, forventer man, forsaavidt Udvalget fremdeles maatte fastholde sit Ønske om at erholde den i Skrivelse af 29de f. M. begjærede Dplysning, at modtage nærmere Meddelelse derom, for derefter gennem Korrespondance med de forskjellige Administrationsgrene at erholde det i saa Henseende nødvendige Materiale, hvortil der imidlertid ifølge Sagens Natur vil medgaa nogen Tid“.

Med Hensyn til Procentberegningen maa Flertallet, efterat have modtaget nogle af Finantsministeren begjærede Dplysninger, forbeholde sig Forslag til 3die Behandling. Flertallet formener, at man ikke bør gaa ud over den Hovedsum, der er bevilget for indeværende Finantsaar, men at det er muligt, at man ved en saadan Procentberegning kan opnaa en noget retfærdigere Fordeling.

191) Post 39. 4. Det har hidtil været anset som en Regel, at Medhjælpssummer ikke maatte bruges til Embeds- og Bestillingsmænd, hvis faste Løn udredes af andre Konti paa Finantsloven.

Man forventer, at de Undtagelser fra denne Regel, som endnu efter Redaktionen af denne Post skjønnes at være tilstede, saasnart Forholdene tillade det maa blive fjernede.

192) Ny Post 40. Det tør vistnok anses for almindelig erkjendt, at den største Del af de Lærere og Lærerinder, der have selvstændig Virksomhed i Almuefolkens Tjeneste, hvad enten de ere fast ansatte eller de ere Frikskolere med eller uden Udgang til at afholde Examen i deres Skole, trænge til en Forbedring i deres Naar. For Enkeltes Vedkommende ville de kommunale Autoriteter kunne raade Bod paa Forholdet, men saafremt man vil have Foranstaltningen gennemført som almindelig Regel, selv om det end sker midlertidig, maa Lovgivningsmagten træde til. Naar man vil give Forslaget en ganske midlertidig Karakter, ogfaa for at undgaa at forstyrre Udfigten til en i alle Henseender nødvendig Skolereform, og derhos indrette det saaledes, at det, som nævnt, tillige kommer Frikskolere tilgode, ser Flertallet (Berg, Bøjsen, Bønløkke, Dam, A. Nielsen, E. h. Nielsen, Nadsen og Tauber) ikke rettere, end at det Beløb, som man ønsker bevilget i dette Diemed, og som man har tænkt sig at kunne anslaa til 500,000 Kr., burde uddeles til de ansjorte Lærere og Lærerinder i Forhold til det Antal skolepligtige Børn og det Talmetal, de undergive, dog formentlig saaledes, at ingen Lærer eller Lærerinde, der af sin Virksomhed som saadan i 1875 har høvt en Indtægt, der overstiger paa Landet 1,600 Kr., i Kjøbstæderne 2,000 Kr. og i Kjøbenhavn 2,400 Kr., faar Tillæg.